

ע"פ 2747/23 - עלי זובידאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2747/23

לפני:

כבוד הנשיאה א' חיות

המערער:

עלי זובידאת

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בקריות
מיום 28.3.2023 בת"פ 23025-03-23 אשר ניתנה
על ידי השופטת א' ה' ביטון פרלה

בשם המערער:

עו"ד תומר נוה; עו"ד אנס דיראוי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום בקריות (השופטת א' ה' ביטון פרלה; להלן: המותב) מיום 28.3.2023 בת"פ 23025-03-23 שלא לפסול את עצמו מלדון בהליך.

1. ביום 12.3.2023 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבה, היזק לרכוש במזיד, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבן זוג. זאת, לפי הנטען, בעקבות אירוע שבו תקף המערער את בת-זוגו. ההליך הועבר לטיפולו של המותב ביום 22.3.2023, ובהמשך - ביום 27.3.2023 - הגיש המערער בקשת פסלות בטענה כי המותב דן בעבר בהליך אחר בעניינו של המערער "וגזר את דינו באותו הליך" (ת"פ 60743-09-20 (להלן: ההליך הקודם)).

2. למחרת, ביום 28.3.2023, התקיים דיון בהליך, שבפתחו הסביר בא-כוח המערער כי בהליך הקודם ובהליך

עמוד 1

הנוכחי "יש את אותם אישומים כנגד אותה מתלוננת", וטען כי ראוי להעביר את ההליך הנוכחי למותב אחר "מאחר ומדובר בהתייחסות לעברו הפלילי [של המערער] ובשים לב שהודה והוטל עליו מאסר ומאסר מותנה". לשאלת המותב השיב בא-כוח המערער כי הדיון בהליך הקודם התקיים ביום 20.5.2021. עוד הדגיש בא-כוח המערער כי ההליך הנוכחי עוסק באליומות במשפחה "וזה למעשה גרסה מול גרסה"; כי המערער מכחיש את העבירות המיוחסות לו; וכי "מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו [של המערער] שבסופו של דבר אם בית המשפט יחליט להרשיע ואנחנו כן נבקש אולי לבחון אפשרות להאריך את התנאי". באת-כוח המשיבה, מצדה, התנגדה לבקשת הפסלות.

3. המותב דחה את הבקשה לפסילתו על אתר, והדגיש בהחלטתו:

"אקדים לציין כי במקרה זה אין לי זיכרון באשר לנסיבות שפיטתו של [המערער] ואולם, גם אם היה מידע נוסף בזכרוני הקשור לשפיטתו, הייתי בוחנת לגופם של דברים אם יש בו כדי להשפיע על יכולתי לשבת בדין בעניינו של [המערער]".

בהקשר זה קבע המותב כי טענת פסלות המבוססת על העובדה שדן בעבר בעניינו של המערער, "ללא הסבר נוסף" - אין בה, כשלעצמה, כדי להקים עילה לפסילתו. הוא הדיון, כך נקבע, באשר להיחשפות לעברו הפלילי של המערער. לבסוף הבהיר המותב כי "עניין קיומו של תנאי אין בו כדי להעלות או להוריד הואיל ותנאי מאסר נבחן על ידי השופט הדן ללא שום קשר למי גזר אותו".

4. מכאן הערעור שלפניי. המערער עומד על טענתו כי מן הראוי להעביר את ההליך לשופט אחר מכיוון שהמותב דן בעניינו בהליך הקודם וגזר את דינו "לעונש מאסר", ובנסיבות אלו מתקיימת - לגישת המערער - פגיעה בזכותו להליך הוגן ומתעורר חשש לקיומה של דעה קדומה מצד המותב. עוד מדגיש המערער כי העבירות נושא ההליך הקודם הן "דומות" לאלו שבביצוען הוא מואשם כעת, וכי קיים בעניינו "עונש של מאסר על תנאי בר הפעלה בגין עבירות דומות". עוד מצוין המערער כי העלה את טענת הפסלות בתחילת ניהול ההליך, וכי לא ייגרם כל נזק עקב העברת ההליך לשופט אחר.

5. עיינתי בטענות המערער ובאתי לידי מסקנה כי דין הערעור להידחות. כפי שנפסק לא אחת, העובדה שמותב דן בעבר בתיק קודם בעניינו של בעל דין אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות, ובהקשר זה יש לבחון כל מקרה לגופו ועל פי נסיבותיו "לרבות מידת הדמיון בין כתבי האישום, היקף ומהות המידע שאליו נחשף המותב, עיתוי ההיחשפות, השאלה אם המותב זוכר את הנאשם ובאיזו מידה, והשאלה אם נקבעו בהליך האחר ממצאי מהימנות בעניינו של הנאשם" (ע"פ 3947/21 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם (4.7.2021) (להלן: עניין ביטון)). ככל שהמותב נחשף בהליך הקודם למידע שאינו קביל בהליך הנוכחי, יש להוסיף ולבחון אם מדובר ב"מסה קריטית" של מידע בלתי-קביל העשויה להשפיע עליו בבואו לדון בעניינו של מבקש הפסלות (ראו, למשל: ע"פ 6441/22 רמיחאת נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (30.10.2022)). ברוח זו הובהר בפסיקה כי היחשפות המותב לעברו הפלילי של נאשם אינה מקימה מניה וביה עילת פסלות, וכי גם בהקשר זה יש לבחון כל מקרה לגופו (ע"פ 685/21 בן טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.2.2021)).

6. בעניינינו, כאמור, נטען כי המותב דן בחודש מאי 2021 בהליך הקודם, שבו יוחסו למערער עבירות דומות או זהות לאלו שמיוחסות לו בהליך הנוכחי; כי המערער הודה בעבירות נושא ההליך הקודם; וכי המותב נחשף לעברו הפלילי וגזר עליו מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

7. המערער צירף לערעוור פרוטוקול דין שהתקיים בהליך הקודם, וממנו עולה כי הכרעת הדין וגזר הדין בהליך הקודם ניתנו ביום 20.5.2021 - כשנה ועשרה חודשים לפני שהוגש כתב האישום בהליך הנוכחי. העבירות נושא ההליך הקודם אמנם דומות לאלו שמיוחסות למערער בהליך הנוכחי, אך כפי שציין בא-כוח המערער, המערער הורשע בהליך הקודם על פי הודאתו - ומשכך המותב לא נדרש לבחון ראיות או לקבוע ממצאי מהימנות בהקשר זה. מפרוטוקול הדיון מיום 20.5.2021 אף עולה כי הצדדים הגיעו להסכמה ביחס לחלק מרכיבי הענישה, ונמנעו מלהגיש ראיות בשלב הטיעונים לעונש. הכרעת הדין וגזר הדין הובאו בגוף הפרוטוקול, ולאחר עיון בהם לא שוכנעתי כי בהליך הקודם נקבעו קביעות העשויות להשפיע על המותב בבואו לדון בהליך הנוכחי (ראו והשוו: עניין ביטון, בפסקה 5; ע"פ 8084/20 חרב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (26.11.2020)). לכך יש להוסיף כי המותב הבהיר מפורשות בהחלטת הפסלות כי אין לו "זיכרון באשר לנסיבות שפיטתו של [המערער]" (השוו: ע"פ 1763/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 1 ו-7 (13.5.2020); ע"פ 518/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.2.2020)).

8. מבלי לפרט על אודות עברו הפלילי של המערער, כפי שתואר במסגרת ההליך הקודם, אציין כי ענייננו אף אינו נמנה עם המקרים החריגים שבהם היחשפות המותב לעבר פלילי של בעל דין מקימה כשלעצמה עילה לפסילתו (ראו לעניין זה, בין היתר: ע"פ 8490/22 מטר נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (22.12.2022); ע"פ 4389/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 4-5 (8.8.2019); ע"פ 73/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (4.1.2023)). לבסוף, לא שוכנעתי כי קמה עילת פסלות עקב העובדה שהוטל על המערער מאסר מותנה בהליך הקודם, או עקב העובדה שעונש זה הוטל על ידי המותב עצמו. כפי שציין המותב בצדק, נסיבה זו אינה רלוונטית לשאלה אם יש להרשיע את המערער בעבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי, מה גם שטענת המערער בהקשר זה הועלתה בחצי פה ומבלי לפרט האם ובאיזה אופן צפוי הדבר, לשיטתו, להשפיע על המותב בבואו לדון בהליך (ראו והשוו בהקשר זה: ע"פ 7479/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (5.11.2020); ע"פ 4736/22 עאזם נ' מדינת ישראל, פסקאות 3 ו-8 (23.8.2022)).

9. מן הטעמים שפורטו, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ג בניסן התשפ"ג (4.4.2023).

ה נ ש י א ה